Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. rugsėjo 4 d.*

„EŽŪOGF — Garantijų skyrius — EŽŪGF ir EŽŪFKP — Nefinansuojamos išlaidos — Bendrosios išmokos schema — Pagrindiniai patikrinimai — Papildomi patikrinimai“

Byloje T-503/12

Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė, iš pradžių atstovaujama C. Murrell, vėliau E. Jenkinson ir M. Holt ir galiausiai M. Holt, padedamų QC D. Wyatt ir baristerės V. Wakefield,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą N. Donnelly, P. Rossi ir K. Skelly,

atsakovę,

dėl prašymo panaikinti 2012 m. rugsėjo 6 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimą 2012/500/ES dėl valstybių narių patirtų tam tikrų išlaidų nefinansavimo Europos Sąjungos lėšomis iš Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) Garantijų skyriaus, Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF) ir Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) (OL L 244, p. 11), kiek šis sprendimas susijęs su keturiais jo priedo įrašais dėl 5 % fiksuoto dydžio korekcijos, taikytos Šiaurės Airijoje patirtoms išlaidoms 2008 mokestiniais metais (277 231,60 EUR ir 13 671 558,90 EUR) ir 2009 mokestiniais metais (270 398,26 EUR ir 15 844 193,29 EUR),

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė M. E. Martins Ribeiro (pranešėja), teisėjai S. Gervasoni ir L. Madise,

posėdžio sekretorė C. Kristensen, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2014 m. gruodžio 2 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą

Teisinis pagrindas

Reglamentas (EB) Nr. 1290/2005

1 2005 m. birželio 21 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1290/2005 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo (OL L 209, p. 1) yra pagrindinis bendros žemės ūkio politikos finansavimą reglamentuojantis teisės aktas, kiek tai susiję su valstybių narių išlaidomis, patirtomis nuo 2006 m. spalio 16 d., ir Europos Bendrijų Komisijos išlaidomis, patirtomis nuo 2007 m. sausio 1 d.

2 Pagal Reglamento Nr. 1290/2005 3 straipsnio 1 dalies c punktą, taikant valstybių narių ir Europos Sąjungos pasidalijamąjį valdymą, Europos žemės ūkio garantijų fondas (EŽŪGF) finansuoja pagal bendrą žemės ūkio politiką numatytas tiesiogines išmokas ūkininkams, remdamasis Sąjungos teise.

3 Pagal Reglamento Nr. 1290/2005 4 straipsnį Europos žemės ūkio fondas kaimo plėtrai (EŽŪFKP), taikant valstybių narių ir Sąjungos pasidalijamąjį valdymą, finansuoja Sąjungos finansinę paramą, skirtą kaimo plėtros programoms, įgyvendinamoms pagal atitinkamus Sąjungos teisės aktus.

4 Reglamento Nr. 1290/2005 31 straipsnio „Atitikties patikrinimas“ 1–3 dalyse nustatyta:

„1. Komisija priima sprendimą dėl išlaidų, kurios nebus [Sąjungos] finansuojamos pagal 41 straipsnio 3 dalyje nurodytą tvarką, jeigu ji nustato, kad 3 straipsnio 1 dalyje ir 4 straipsnyje nurodytos išlaidos buvo padarytos pažeidžiant [Sąjungos] taisykl[es].

2. Komisija įvertina sumas, kurios nebus finansuojamos, atsižvelgdama į nustatytą neatitikimo svarbą. Komisija atsižvelgia į pažeidimo pobūdį ir lygį [sunkumą] bei į [Sąjungai] padarytą finansinę žalą.

3. Prieš priimant sprendimą nefinansuoti, Komisijos patikrinimo išvados ir valstybės narės paaiškinimai pateikiami raštu, po to abi šalys stengiasi susitarti dėl priemonių, kurių reikės imtis.

Nepavykus susitarti, valstybė narė gali prašyti pradėti procedūrą, kurios tikslas – suderinti kiekvienos šalies pozicijas per keturis mėnesius. Šios procedūros rezultatai yra pateikiami Komisijai siunčiamoje ataskaitoje, kuri ją išnagrinėja prieš priimdama sprendimą nefinansuoti.“

Reglamentas (EB) Nr. 885/2006

5 Atitikties patikrinimo procedūros tvarka nustatyta 2006 m. birželio 21 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 885/2006, nustatančio išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 1290/2005 nuostatų dėl mokėjimo agentūrų ir kitų įstaigų akreditavimo bei EŽŪGF ir EŽŪFKP sąskaitų patikrinimo ir patvirtinimo taikymo taisykles (OL L 171, p. 90), 11 straipsnyje. Be to, šio reglamento 16 straipsnyje nustatyta taikinimo procedūros tvarka.

Reglamentas (EB) Nr. 1782/2003

6 Vykdydama bendros žemės ūkio politikos reformą Taryba priėmė 2003 m. rugsėjo 29 d. Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003, nustatantį bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatantį tam tikras paramos schemas ūkininkams bei iš dalies keičiantį Reglamentus (EEB) Nr. 2019/93, (EB) Nr. 1452/2001, (EB) Nr. 1453/2001, (EB) Nr. 1454/2001, (EB) Nr. 1868/94, (EB) Nr. 1251/1999, (EB) Nr. 1254/1999, (EB) Nr. 1673/2000, (EEB) Nr. 2358/71 ir (EB) Nr. 2529/2001 (OL L 270, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 40 t., p. 269). Pagal šį

reglamentą, be kita ko, įvesta nuo gamybos apimčių atsieta ūkininkų pajamų rėmimo sistema. Šio reglamento 1 straipsnio antroje įtraukoje „bendrosios išmokos schema“ pavadinta sistema apima pagal anksčiau egzistavusias skirtingas paramos schemas ūkininkams mokėtas tam tikras tiesiogines išmokas.

7 Bendrosios išmokos schema reglamentuojama Reglamento Nr. 1782/2003 III dalyje, kurią sudaro penki skyriai, t. y. 33–71m straipsniai.

8 Reglamento Nr. 1782/2003 III dalies 1 skyriaus „Bendrosios nuostatos“ 36 straipsnio „Išmoka“ 1 dalyje nustatyta:

„Pagal bendrosios išmokos schemą skiriama pagalba mokama pagal 3 skyriuje apibrėžtas teises į išmokas, siejamas su vienodu reikalavimus atitinkančių hektarų, kaip apibrėžta 44 straipsnio 2 dalyje, skaičiumi.“

9 Reglamento Nr. 1782/2003 III dalies 2 skyriuje nustatytos referencinės sumos apskaičiavimo taisyklės. Pagal šio reglamento 37 straipsnio 1 dalį ši suma apskaičiuojama taip:

„Referencine suma laikoma [laikomas] trejų metų bendros išmokų, kurios buvo paskirtos ūkininkui pagal VI priede nurodytas paramos schemas, sumos vidurkis, apskaičiuotas ir patikslintas pagal VII priedą kiekvienais 38 straipsnyje nurodyto referencinio laikotarpio kalendoriniais metais.“

10 Remiantis Reglamento Nr. 1782/2003 38 straipsniu, referencinis laikotarpis apima 2000, 2001 ir 2002 kalendorinius metus.

11 Reglamento Nr. 1782/2003 III dalies 3 skyrius susijęs su teisėmis į išmokas. Šiuo klausimu šio reglamento 43 straipsnyje „Teisių į išmokas nustatymas“, be kita ko, nustatyta:

„1. <...> ūkininkas gauna teisę į išmoką už hektarą, kuri apskaičiuojama padalijant referencinę sumą iš visų hektarų, už kuriuos referenciniu laikotarpiu buvo suteikta teisė gauti VI priede išvardytas tiesiogines išmokas, skaičiaus trejų metų vidurkio.

Visas teisių į išmokas skaičius yra lygus pirmiau paminėtam hektarų skaičiaus vidurkiui.

<…>“

12 Kiek tai susiję su „naudojimusi teisėmis į išmokas“, iš Reglamento Nr. 1782/2003 44 straipsnio 1 dalies matyti, kad:

„Teisė į išmoką, susieta su reikalavimus atitinkančiu hektaru, suteikia teisę gauti ja nustatyto dydžio išmoką.“

13 Iki 2009 m. sausio 1 d. galiojusios redakcijos Reglamento Nr. 1782/2003 44 straipsnio 2 dalyje sąvoka „reikalavimus atitinkantis hektaras“ apibrėžiama kaip „valdos žemės ūkio paskirties žemė, kurioje yra ariamoji žemė ir daugiametė ganykla, išskyrus daugiametėmis kultūromis apsėtus plotus, miškus ar ne žemės ūkio veiklai naudojamus plotus“. Nuo 2009 m. sausio 1 d. taikomoje redakcijoje šį sąvoka apibrėžiama taip: „valdos žemės ūkio paskirties žemė, išskyrus miškus ar ne žemės ūkio veiklai naudojamus plotus“.

14 Pagal Reglamento Nr. 1782/2003 III dalies 5 skyriaus 1 skirsnį valstybėms narėms, be kita ko, leidžiama pasirinkti taikyti bendrosios išmokos schemą regioniniu lygiu. Šiuo klausimu to reglamento 58 straipsnyje nustatyta:

„1. Ne vėliau kaip iki 2004 m. rugpjūčio 1 d. valstybė narė gali nuspręsti taikyti 1–4 skyriuose numatytą bendrosios išmokos schemą regioniniu lygiu šiame skirsnyje nustatytomis sąlygomis.

2. Valstybės narės apibrėžia regionus remdamosi objektyviais kriterijais.

Valstybės narės, kuriose yra mažiau nei trys milijonai reikalavimus atitinkančių hektarų, gali būti laikomos vienu bendru regionu.

3. Valstybė narė, remdamasi objektyviais kriterijais, išskirsto 41 straipsnyje nurodytą viršutinę ribą regionams.“

15 Reglamento Nr. 1782/2003 59 straipsnyje nustatytos tokios bendrosios išmokos schemos skirstymo į regionus taisyklės:

„1. Tinkamai pagrįstais atvejais ir remdamasi objektyviais kriterijais, valstybė narė gali padalinti bendrą pagal 58 straipsnį nustatytos regioninės viršutinės ribos sumą arba jos dalį visiems ūkininkams, kurių valdos yra atitinkamame regione, įskaitant ūkininkus, kurie neatitinka 33 straipsnyje nurodytų reikalavimų atitikimo kriterijų.

2. Dalijant bendrą regioninės viršutinės ribos sumą, ūkininkai gauna teises į išmokas, kurių vieneto vertė apskaičiuojama pagal 58 straipsnį nustatytą regioninę viršutinę ribą padalijant iš regioniniu lygiu nustatyto pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkančių hektarų, kaip apibrėžta 44 straipsnio 2 dalyje, skaičiaus.

3. Dalijant dalį bendros regioninės viršutinės ribos sumos, ūkininkai gauna teises į išmokas, kurių vieneto vertė apskaičiuojama atitinkamą pagal 58 straipsnį nustatytos regioninės viršutinės ribos dalį padalijant iš regioniniu lygiu nustatyto reikalavimus atitinkančių hektarų, kaip apibrėžta 44 straipsnio 2 dalyje, skaičiaus.

Jei ūkininkas taip pat turi teisę gauti teises į išmokas, apskaičiuotas pagal likusią regioninės viršutinės ribos dalį, kiekvienos jo teisės į išmokas regioninė vieneto vertė, išskyrus teises į išmoką už atidėtą žemę, padidinama suma, atitinkančia referencinę sumą, padalintą iš jo turimų teisių į išmokas, nustatytų pagal šio straipsnio 4 dalį, skaičiaus.

48 ir 49 straipsniai taikomi *mutatis mutandis*.

4. Vieno ūkininko turimų teisių į išmokas skaičius lygus hektarų, kuriuos jis deklaruoja pagal 44 straipsnio 2 dalį pirmaisiais bendrosios išmokos schemos taikymo metais, skaičiui, išskyrus *force majeure* ar išimtinių aplinkybių atveju, kaip apibrėžta 40 straipsnio 4 dalyje.“

16 Nuo 2009 m. sausio 1 d. Reglamentas Nr. 1782/2003 panaikintas ir pakeistas 2009 m. sausio 19 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 73/2009, nustatančiu bendrąsias tiesioginės paramos schemų ūkininkams pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatančiu tam tikras paramos schemas ūkininkams, iš dalies keičiančiu Reglamentus (EB) Nr. 1290/2005, (EB) Nr. 247/2006, (EB) Nr. 378/2007 (OL L 30, p. 16, ir klaidų ištaisymas OL L 43, 2010, p. 7).

Reglamentas (EB) Nr. 796/2004

17 2004 m. balandžio 21 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 796/2004, nustatančio išsamias kompleksinio paramos susiejimo, moduliavimo ir integruotos administravimo ir kontrolės sistemos, numatytų Tarybos reglamente (EB) Nr. 1782/2003, įgyvendinimo taisykles (OL L 141, p. 18; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 44 t., p. 243), 50 straipsnyje „Deklaruotų plotų apskaičiavimo pagrindas“ nustatytos paramos apskaičiavimo taisyklės.

18 Reglamento Nr. 796/2004 51 straipsnyje nustatytas išmokų sumažinimas ar jų neskyrimas už ūkininkų deklaruotą per didelį plotą.

19 Reglamento Nr. 796/2004 73 straipsnyje nustatytos nepagrįstai gautų išmokų susigrąžinimo taisyklės.

20 Reglamento Nr. 796/2004 73a straipsnyje reglamentuojamas ūkininkams nepagrįstai suteiktų teisių į išmokas susigrąžinimas.

21 Nuo 2010 m. sausio 1 d. Reglamentas Nr. 796/2004 buvo panaikintas ir pakeistas 2009 m. lapkričio 30 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1122/2009, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento Nr. 73/2009 įgyvendinimo taisyklės, susijusios su kompleksiniu paramos susiejimu, moduliavimu ir integruota administravimo ir kontrolės sistema pagal tame reglamente numatytas ūkininkams skirtas tiesioginės paramos schemas, ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 įgyvendinimo taisyklės, susijusios su kompleksiniu paramos susiejimu pagal vyno sektoriui numatytą paramos schemą (OL L 316, p. 65).

Dokumentas Nr. VI/5330/97

22 Komisijos finansinių korekcijų taikymo gairės buvo apibrėžtos 1997 m. gruodžio 23 d. Komisijos dokumente Nr. VI/5330/97 „Finansinių pasekmių apskaičiavimo gairės rengiant sprendimą dėl EŽŪOGF Garantijų skyriaus sąskaitų sutikrinimo“ (toliau – dokumentas Nr. VI/5330/97).

23 Dokumento Nr. VI/5330/97 2 priedo, susijusio su valstybių narių neatliktos kontrolės finansiniais padariniais patvirtinant Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) Garantijų skyriaus sąskaitas, dalyje „Įžanga“ nustatyta:

„Jei Komisija nustato, kad konkrečios išlaidos yra susijusios su Bendrijos taisyklių neatitinkančiomis paraiškomis, finansinės pasekmės yra aiškios: Komisija privalo atsisakyti finansuoti iš Bendrijos biudžeto mokėjimus, nebent nacionalinės kontrolės įstaigos jau būtų nustačiusios neteisėtą mokėjimą ir pritaikiusios tinkamas korekcines bei susigrąžinimo priemones (žr. 4 priedą). Kai išnagrinėjus daug bylų, dėl susidariusių išlaidų atsiranda finansinių pasekmių, Bendrijos nefinansuotina suma apskaičiuojama, kiek įmanoma labiau remiantis tipinės bylos tyrimo rezultatais [reprezentatyviosios imties ekstrapoliacijos metodu]. Tą patį metodą reikia taikyti visoms valstybėms narėms, įskaitant patikimumo lygį, netikslumų skaičių, gyventojų stratifikaciją [generalinės aibės suskaidymą], imčių skaičių ir klaidų įvertinimą taikant atranką, atsižvelgiant į visas finansines pasekmes.

Jei valstybė narė nesilaiko Bendrijos taisyklių, kuriomis siekiama patikrinti, ar paraiškos atitinka pagalbos skyrimo reikalavimus, vien jau toks nusižengimas reiškia, kad atliekant šiuos mokėjimus pažeidžiamos Bendrijos nuostatos, taikomos Reglamento Nr. 729/70 8 straipsnyje numatytai valstybių narių konkrečiai priemonei ir bendram reikalavimui nustatyti ir užkirsti kelią neteisėtiems mokėjimams. Tai nebūtinai reiškia, kad visose paraiškose, pagal kurias pervestos išmokos, yra netikslumų, bet rizika, kad [EŽŪOGF] patirs neteisėtų išlaidų, padidėja. Nors tam tikrais neteisėtais atvejais Komisija galėtų turėti teisę atsisakyti padengti nustatytas konkrečias išlaidas, kai reglamentu reikalaujami patikrinimai nebuvo atlikti, tai tam tikrais atvejais nefinansuotinų išlaidų suma tikriausiai viršytų Bendrijos patirtą finansinį nuostolį. Todėl įvertinant finansinius koregavimus reikėtų nustatyti nuostolio dydį.

<…>“

24 Dokumento Nr. VI/5330/97 2 priedo dalyje „Įvertinimas, pagrįstas finansinio nuostolio rizika: fiksuoto dydžio koregavimo norma“ nustatyta taip:

„Atsižvelgiant į tai, kad dabar plačiai naudojamasi audito sistemomis, Komisijos tarnybos vis dažniau vertina riziką, susijusią su sistemų trūkumais. Kai neįmanoma nustatyti faktinio neteisėtų išlaidų dydžio, taigi ir Bendrijos patirtų finansinių nuostolių sumos, nuo 1990 finansinių sąskaitų sutikrinimo metų Komisija taiko fiksuoto dydžio koregavimo normą, sudarančią 2 %, 5 % arba 10 % deklaruotų

išlaidų, priklausomai nuo nuostolio rizikos dydžio. Išimtiniais atvejais gali būti nuspręsta taikyti didesnes, iki 100 % koregavimo normas. Išimtinę Komisijos teisę taikyti tokios rūšies koregavimus patvirtino Teisingumo Teismas sprendimuose dėl ieškinių, pateiktų dėl metinio sąskaitų sutikrinimo sprendimų (pavyzdžiui, byla C-50/94).

<…>“

25 Dokumento Nr. VI/5330/97 2 priedo dalyje „Fiksuoto dydžio koregavimų taikymo gairės“ nustatyta:

„Galima numatyti fiksuoto dydžio koregavimų taikymą, jei iš gautų tyrimo duomenų kontrolierius negali įvertinti nuostolio, ekstrapoliuodamas nustatytus nuostolius, naudodamas statistines priemones arba remdamasis kitais patikrinamais duomenimis, bet kurie vis dėlto jam leidžia prieiti prie išvados, kad valstybė narė neįvykdė įsipareigojimo tinkamai patikrinti, ar paraiškos, pagal kurias pervestos išmokos, atitinka pagalbos skyrimo reikalavimus.

<…> galimas Bendrijos lėšų nuostolis apskaičiuojamas įvertinant su lėšomis susijusią riziką, kylančią dėl kontrolės trūkumų, kurie gali būti susiję su atliktų patikrinimų pobūdžiu ar kokybe, taip pat jų skaičiumi. Pagrindinis principas, išsamiai išdėstytas [Reglamento Nr. 729/90] naujo 5 straipsnio 2 dalies c punkte, yra tai, kad koregavimo norma turi būti aiškiai susijusi su galimu nuostoliu.

<…>

Jei patikrinimai atliekami nepakankamai gerai, turi būti įvertintas trūkumų dydis. <...> Tačiau paties fakto, kad kontrolės procedūra gali būti patobulinta, nepakanka pateisinti finansinio koregavimo taikymo. Turi egzistuoti didelis aiškių Bendrijos taisyklių taikymo trūkumas, dėl kurio EŽOŪGF kyla realaus nuostolio ir netinkamų išlaidų rizika. Šis pažeidimas pasunkėja, jei valstybė narė nepatobulina kontrolės procedūros, nors Komisija jau buvo pranešusi jai apie būtinus atlikti patobulinimus.

Jeigu nebuvo atliktas vienas ar keli pagrindiniai patikrinimai arba jie atlikti taip blogai ar taip retai, kad yra neveiksmingi norint nustatyti paraiškos tinkamumą gauti pagalbą ar užkirsti kelią netinkamoms išlaidoms, tuomet reikėtų taikyti, 10 % koregavimo normą, nes galima pagrįstai manyti, kad buvo išaugusi rizika, jog EŽOŪGF patirs didelių nuostolių.

Kai visi pagrindiniai tikrinimai atlikti, bet nebuvo laikomasi reglamentuose numatyto skaičiaus, dažnumo ar tikslumo, tuomet reikėtų taikyti 5 % koregavimo normą, nes galima pagrįstai daryti išvadą, kad šiais patikrinimais negarantuojamas pakankamas paraiškų tinkamumo užtikrinimo lygis, o EŽOŪGF nuostolių rizika buvo pakankamai didelė.

Jei valstybė narė tinkamai atlieka pagrindinius patikrinimus, bet visiškai neatlieka vieno ar kelių papildomų patikrinimų, tuomet reikėtų taikyti 2 % koregavimo normą, atsižvelgiant į mažesnę EŽOŪGF nuostolių riziką ir mažesnį pažeidimo šiurkštumą.

2 % koregavimo norma taip pat pateisinama, jei valstybė narė nesiima priemonių, skirtų pagerinti papildomų patikrinimų arba į Bendrijos reglamentus įtrauktų priemonių taikymą, o Komisija, visų pirma remdamasi Reglamento Nr. 1663/95 8 straipsniu, jai pranešė, kad šias priemones privaloma taikyti, kad būtų pasiekti reglamentuose numatyti rezultatai arba būtų užtikrintas pakankamas apsaugos nuo sukčiavimų ir pažeidimų lygis, arba būtų užtikrinta tinkama Bendrijos lėšų kontrolė.

<…>

Koregavimo norma turi būti taikoma tai išlaidų daliai, kuri sukėlė riziką. Jei trūkumas atsirado dėl to, kad valstybė narė nesukūrė deramos kontrolės sistemos, koregavimas turi būti taikomas visoms išlaidoms, kurioms ta kontrolės sistema buvo taikytina. Kai yra pagrindo manyti, kad trūkumas

atsirado dėl to, jog valstybės narės sukurta kontrolės sistema nebuvo taikoma kokiame nors departamente ar regione, koregavimas turi būti taikomas tik minėto departamento arba regiono administruotoms išlaidoms <…>

<…>

Kai toje pačioje sistemoje randami keli trūkumai, fiksuoto dydžio koregavimo normos nesudedamos – didžiausias trūkumas yra laikomas visos kontrolės sistemos sukeltos rizikos rodikliu <…>“

26 Dokumento Nr. VI/5330/97 2 priedo dalyje „Papildomas faktinių finansinių nuostolių vertinimas“ Komisija nurodo ir tai:

„Atlikdama papildomus patikrinimus ar pateikdama išsamesnės informacijos valstybė narė visada turi galimybę įrodyti, kad trūkumas nebuvo toks didelis, kaip atrodė anksčiau, ir kad faktinė nuostolių rizika buvo mažesnė nei pasiūlyta koregavimo suma. Prieš priimant galutinius su koregavimo normos taikymu susijusius sprendimus, šiuos argumentus reikia atidžiai išnagrinėti ir pateikti pastabas. Jeigu iš valstybių narių pateiktų objektyvių veiksnių matyti, kad didžiausias galimas nuostolis neviršija sumos, kuri yra mažesnė už pasiūlytą koregavimo sumą, tuomet reikia atsižvelgti į didžiausią nuostolį.“

Ginčo aplinkybės

27 Nuo 2008 m. birželio 30 d. iki liepos 4 d. Komisijos tarnybos Jungtinėje Karalystėje atliko tyrimą dėl taisyklių, susijusių su Šiaurės Airijoje (Jungtinė Karalystė) 2007 ir 2008 ataskaitiniais metais pagal bendrosios išmokos schemą patirtų išlaidų finansavimu 2008 ir 2009 m., teisingo taikymo (tyrimas AA/2008/18).

28 2008 m. rugpjūčio 12 d. raštu (toliau – 2008 m. rugpjūčio 12 d. pirmasis pranešimas), išsiųstu pagal Reglamento Nr. 885/2006 11 straipsnio 1 dalį, Komisija pranešė Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės valdžios institucijoms apie šio tyrimo rezultatą. Prie šio rašto buvo pridėtas priedas „Pastabos ir prašymas pateikti informacijos“, kuriame pateiktos tyrimo išvados.

29 Iš 2008 m. rugpjūčio 12 d. pirmojo pranešimo matyti, jog Komisija, be kita ko, padarė išvadą, kad Jungtinės Karalystės valdžios institucijos laikėsi ne visų Sąjungos teisės aktų reikalavimų ir kad reikia taikyti korekcines priemones, siekiant ateityje užtikrinti šių reikalavimų laikymąsi. Komisija paprašė ją informuoti apie jau priimtas ir planuojamas priimti korekcines priemones ir numatytas jų įgyvendinimo datas. Be to, Komisija nurodė, kad pagal Reglamento Nr. 1290/2005 31 straipsnį ji gali nefinansuoti visų ar dalies išlaidų Sąjungos lėšomis, finansuojamų iš EŽŪGF ir EŽŪFKP (toliau – kartu vadinami fondai). Taip pat buvo nurodyta, kad remiantis atskleistais trūkumais apskaičiuojamos finansinės korekcijos, susijusios su išlaidomis, patirtomis iki atitinkamų korekcinių priemonių įgyvendinimo.

30 2008 m. rugpjūčio 12 d. pirmojo pranešimo priede pateiktose pastabose ir rekomendacijose Komisija, be kita ko, pirmiausia nurodė žemės ūkio sklypų nustatymo sistemos (ŽŪSNS) ir geografinės informacijos sistemos (GIS) (toliau – kartu vadinamos ŽŪSNS-GIS) trūkumus, nes jose pateikta nepakankamai tiksli informacija, kad būtų sėkmingai atlikti administraciniai patikrinimai ir patikrinimai vietoje, vykdomi siekiant patikrinti deklaruotų plotų atitiktį reikalavimams, taip pat patikrinimų vietoje trūkumus ir, galiausiai, trūkumus, susijusius su sankcijų taikymu, paramos reikalavimų neatitinkančių paraiškų korekcija atgaline data, nepagrįstai skirtų išmokų susigrąžinimu ir sumažinimo už tyčinį reikalavimų nevykdymą taikymu. Be to, iš šio priedo matyti, kad šie trūkumai jau buvo nustatyti vykdant ankstesnį tyrimą (tyrimas AA/2006/07) ir taikytos sankcijos pagal 2010 m. liepos 15 d. Komisijos sprendimą 2010/399/ES Europos Sąjungos lėšomis iš EŽŪOGF Garantijų skyriaus, EŽŪGF ir EŽŪFKP nefinansuoti tam tikrų išlaidų, kurias patyrė valstybės narės (OL L 184, p. 6).

31 2008 m. gruodžio 22 d. raštu Komisija paragino Jungtinės Karalystės valdžios institucijas pateikti savo pastabas dėl ginčijamų aspektų, kurie turėjo būti aptarti per 2009 m. vasario 4 d. numatytą dvišalį susitikimą.

32 2009 m. vasario 4 d. Komisijos tarnybų ir Jungtinės Karalystės valdžios institucijų dvišalis susitikimas vyko Briuselyje (Belgija). 2009 m. vasario 23 d. toms valdžios institucijoms išsiųstas šio susitikimo protokolas.

33 Iš 2009 m. vasario 4 d. dvišalio susitikimo protokolo matyti, kad po šio susitikimo Komisija iš esmės nepakeitė išvadų, pateiktų 2008 m. rugpjūčio 12 d. pirmajame pranešime. Ji patvirtino savo išvadas dėl konstatuotų trūkumų, susijusių būtent su ŽŪSNS-GIS esančia informacija, patikrinimais vietoje, sankcijų taikymu, paramos reikalavimų neatitinkančių paraiškų korekcija atgaline data, nepagrįstai skirtų išmokų grąžinimu ir sumažinimų už tyčinį reikalavimų nevykdymą taikymu. Be to, ji nurodė, kad šie trūkumai turėjo įtakos pagrindiniams patikrinimams ir papildomiems patikrinimams, kaip tai suprantama pagal dokumentą Nr. VI/5330/97, ir atkreipė Jungtinės Karalystės valdžios institucijų dėmesį į tai, kad jos turėjo galimybę įrodyti, jog finansinė rizika buvo mažesnė nei fiksuoto dydžio korekcijos, kurios galėjo būti taikomos pagal tą dokumentą.

34 2009 m. balandžio 30 d. rašte ir 2009 m. gegužės 28 d. bei lapkričio 20 d. elektroniniuose pranešimuose Jungtinės Karalystės valdžios institucijos Komisijai pateikė savo pastabas dėl protokolo ir papildomos informacijos.

35 2010 m. sausio 4 d. raštu Komisija išsiuntė Jungtinės Karalystės valdžios institucijoms oficialų pranešimą pagal Reglamento Nr. 885/2006 11 straipsnio 2 dalį, kuriame ji laikėsi tos pačios pozicijos dėl nurodytų trūkumų, susijusių su 2008 ir 2009 m. patirtomis išlaidomis už 2007 ir 2008 m. ataskaitinius metus. Kiek tai susiję su finansiniais padariniais, Komisija atmetė Jungtinės Karalystės valdžios institucijų siūlytą rizikos apskaičiavimą ir pasiūlė fiksuotas korekcijas pagal dokumentą Nr. VI/5330/97. Konkrečiai kalbant, šiuo klausimu ji konstatavo, kad, pirma, aptikti ŽŪSNS-GIS trūkumai padarė poveikį pagrindiniams patikrinimams, kaip tai suprantama pagal tą dokumentą, o tai pagrindžia 5 % fiksuoto dydžio korekcijos taikymą 2008 ir 2009 m. patirtoms išlaidoms, antra, patikrinimų vietoje trūkumai padarė poveikį ir pagrindiniams patikrinimams, o tai irgi pagrindžia 5 % fiksuoto dydžio korekciją, trečia, kadangi su sankcijų taikymu, nepagrįstai skirtų išmokų susigrąžinimu ir tyčiniu reikalavimų nevykdymu susiję nustatyti trūkumai yra papildomų patikrinimų trūkumai, kaip tai suprantama pagal dokumentą Nr. VI/5330/97, pagrįstai taikyta 2 % fiksuoto dydžio korekcija, ir nurodė, jog pirmoji korekcija apima šias dvi korekcijas.

36 Taigi Komisija pasiūlė Sąjungos lėšomis nefinansuoti 17 587 901,48 EUR 2008 m. patirtų išlaidų ir 16 936 447,44 EUR 2009 m. patirtų išlaidų.

37 2010 m. vasario 18 d. raštu Jungtinės Karalystės valdžios institucijos taikinimo institucijai pateikė taikinimo prašymą pagal Reglamento Nr. 885/2006 16 straipsnį ir ginčijo Komisijos siūlytą 5 % fiksuoto dydžio korekciją.

38 2010 m. birželio 22 d. taikinimo institucija pateikė galutinę ataskaitą. Šioje ataskaitoje taikinimo institucija nusprendė būtent tai, kad negali suderinti atitinkamų Komisijos ir Jungtinės Karalystės pozicijų.

39 2011 m. spalio 27 d. raštu Komisija Jungtinės Karalystės valdžios institucijoms pateikė galutines išvadas (toliau – galutinė pozicija). Iš šio rašto matyti, kad iš esmės Komisija nepakeitė nuomonės dėl nustatytų trūkumų ir siūlomų finansinių korekcijų, apibendrintos šio sprendimo 35 ir 36 punktuose.

40 2012 m. birželio 1 d. Komisija Jungtinei Karalystei pateikė suvestinę ataskaitą dėl tyrimo AA/2008/18 rezultatų.

41 Šiomis aplinkybėmis 2012 m. rugsėjo 6 d. Komisija priėmė Įgyvendinimo sprendimą 2012/500/ES dėl valstybių narių patirtų tam tikrų išlaidų nefinansavimo Europos Sąjungos lėšomis iš EŽŪOGF Garantijų skyriaus, EŽŪGF ir EŽŪFKP (OL L 244, p. 11; toliau –ginčijamas sprendimas), o tarp jų ir dėl Jungtinės Karalystės 2008 ir 2009 m. Šiaurės Airijoje patirtų išlaidų, kurios nagrinėjamos šioje byloje.

Procesas ir šalių reikalavimai

42 Ši byla buvo pradėta 2012 m. lapkričio 16 d. Jungtinės Karalystės Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu ieškiniu.

43 2013 m. liepos 19 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktame dokumente Jungtinė Karalystė prašė šią bylą sujungti su byla *Jungtinė Karalystė / Komisija* (T-245/13), kad būtų bendrai vykdoma žodinė proceso dalis ir priimtas sprendimas. 2013 m. liepos 29 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktame dokumente Komisija pateikė savo pastabas dėl šio prašymo.

44 Pakeitus Bendrojo Teismo kolegijų sudėtį, teisėjas pranešėjas buvo paskirtas į antrąją kolegiją, todėl ši byla buvo paskirta šiai kolegijai.

45 Teisėjo pranešėjo siūlymu Bendrasis Teismas (antroji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, taikydamas proceso organizavimo priemones pagal 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 64 straipsnį, nurodė Komisijai pateikti dokumentą, ir jai pateikė klausimą raštu. Komisija į jį atsakė ir pateikė dokumentą per nustatytą terminą.

46 2014 m. gruodžio 2 d. posėdyje buvo išklausytos šalys ir jų atsakymai į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus.

47 Jungtinė Karalystė Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą, kiek jis susijęs su keturiais jo priedo įrašais dėl 5 % fiksuoto dydžio korekcijos, taikytos Šiaurės Airijoje patirtoms išlaidoms 2008 mokestiniais metais (277 231,60 EUR ir 13 671 558,90 EUR) ir 2009 mokestiniais metais (270 398,26 EUR ir 15 844 193,29 EUR),

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

48 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,

— priteisti iš Jungtinės Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

49 Grįsdama ieškinį dėl panaikinimo Jungtinė Karalystė pateikia du ieškinio pagrindus iš esmės dėl, pirma, teisės ir faktinių aplinkybių klaidų, padarytų nustatant fondų realių nuostolių apimtį, ir, antra, teisės ir faktinių aplinkybių klaidų, darančių įtaką Komisijos išvadai dėl papildomų patikrinimų trūkumų.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo – teisės ir faktinių aplinkybių klaidų, padarytų nustatant fondų realių nuostolių apimtį

50 Ieškinio dėl panaikinimo pirmajame pagrinde Jungtinė Karalystė Komisiją kaltina tuo, kad už pagrindinių patikrinimų trūkumus taikydama 5 % fiksuoto dydžio korekciją visoms 2008 ir 2009 m. Šiaurės Airijoje patirtoms išlaidoms Komisija padarė teisės ir faktinių aplinkybių klaidų dėl fondams keliamos nuostolių rizikos apimties. Iš esmės Jungtinė Karalystė teigia, kad jeigu ši fiksuoto dydžio korekcija būtų taikoma tik tai daliai išlaidų, kuri susijusi su rizika, finansinė korekcija neviršytų 1,88 %.

51 Komisija ginčija Jungtinės Karalystės argumentų pagrįstumą..

52 Pirmiausia primintina, kad fondai finansuoja tik intervencines priemones, kurių imamasi pagal Sąjungos teisės nuostatas bendro žemės ūkio rinkų organizavimo srityje (šiuo klausimu žr. 2003 m. sausio 9 d. Sprendimo *Graikija / Komisija*, C-157/00, Rink., EU:C:2003:5, 15 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką; 2005 m. vasario 24 d. Sprendimo *Graikija / Komisija*, C-300/02, Rink., EU:C:2005:103, 32 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką ir 2009 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Austrija / Komisija*, T-368/05, EU:T:2009:305, 70 punktą).

53 Šiuo klausimu pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką Komisija turi įrodyti, kad buvo pažeistos Sąjungos teisės normos, o nustačius šį pažeidimą valstybė narė prireikus turi įrodyti, kad Komisija suklydo vertindama jo ekonomines pasekmes (šiuo klausimu žr. 2008 m. balandžio 24 d. Sprendimo *Belgija / Komisija*, C-418/06 P, Rink., EU:C:2008:247, 135 punktą ir 52 punkte minėto Sprendimo *Austrija / Komisija*, EU:T:2009:305, 181 punktą).

54 Iš tikrųjų fondų finansavimą iš esmės administruoja nacionalinės administracijos, atsakingos už griežto Sąjungos taisyklių laikymosi priežiūrą, ir šis administravimas grindžiamas nacionalinių valdžios institucijų ir Sąjungos institucijų tarpusavio pasitikėjimu. Tik valstybė narė gali žinoti ir tiksliai nustatyti duomenis, kurių reikia fondų sąskaitoms parengti, nes Komisija nėra pakankamai artima ūkio subjektams, kad iš jų gautų reikalingą informaciją (šiuo klausimu žr. 2004 m. spalio 7 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-153/01, Rink., EU:C:2004:589, 133 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką ir 52 punkte minėto Sprendimo *Austrija / Komisija*, EU:T:2009:305, 182 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

55 Kiek tai susiję su taikytos korekcijos rūšimi, remiantis dokumentu Nr. VI/5330/97, kai neįmanoma tiksliai įvertinti Sąjungos patirtų nuostolių, Komisija gali nustatyti fiksuoto dydžio korekciją (2003 m. rugsėjo 18 d. Sprendimo *Jungtinė Karalystė / Komisija*, C-346/00, Rink., EU:C:2003:474, 53 punktas; 53 punkte minėto Sprendimo *Belgija / Komisija*, EU:C:2008:247, 136 punktas ir 52 punkte minėto Sprendimo *Austrija / Komisija*, EU:T:2009:305, 183 punktas). Šiuo klausimu svarbu nurodyti ir tai, kad, nors dokumentą Nr. VI/5330/97 Komisija priėmė dėl EŽŪOGF, ir, kaip matyti iš jo pavadinimo, jame nustatytos finansinių padarinių apskaičiavimo gairės rengiant sprendimą dėl EŽŪOGF Garantijų skyriaus sąskaitų patvirtinimo, Komisijai visiškai nedraudžiama šį dokumentą taikyti ir tada, kai ji naudojasi pagal Reglamento Nr. 1290/2005 31 straipsnio 1 dalį suteiktais įgaliojimais tvirtinti fondų sąskaitas (šiuo klausimu žr. 2013 m. gegužės 17 d. Sprendimo *Bulgarija / Komisija*, T-335/11, EU:T:2013:262, 86 punktą), o Jungtinė Karalystė to ir neginčija.

56 Šiuo klausimu pažymėtina dar ir tai, kad, remiantis dokumentu Nr. VI/5330/97, kai visi pagrindiniai patikrinimai įvykdyti, tačiau nebuvo laikytasi teisės aktuose reikalaujamo, be kita ko, jų tikslumo, taikytina 5 % fiksuoto dydžio korekcija (2005 m. vasario 24 d. Sprendimo *Nyderlandai / Komisija*, C-318/02, EU:C:2005:104, 38 punktas), nes galima pagrįstai daryti išvadą, kad šie patikrinimai neužtikrina reikiamo paraiškų tinkamumo lygio ir kad fondams kilo didelė nuostolių rizika (2011 m. liepos 12 d. Sprendimo *Slovėnija / Komisija*, T-197/09, EU:T:2011:348, 81 punktas).

57 Iš dokumento Nr. VI/5330/97 matyti ir tai, kad korekcijos dydis turi būti taikomas tai išlaidų daliai, kuriai kilo rizika. Kai pažeidimas padaromas dėl to, kad valstybė narė nesukūrė tinkamos kontrolės sistemos, korekcija – būtent dėl to, kad ji fiksuoto dydžio – turi būti taikoma visoms su atitinkama priemone susijusioms išlaidoms (šiuo klausimu žr. 2007 m. kovo 28 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, T-220/04, EU:T:2007:97, 106 punktą ir 56 punkte minėto Sprendimo *Slovėnija / Komisija*, EU:T:2011:348, 82 punktą). Remiantis šiuo dokumentu, kai yra pagrindas preziumuoti, kad pažeidimą sudaro tik tai, jog valstybės narės sukurta kontrolės sistema nebuvo taikoma tam tikrame departamente ar regione, korekcija turi būti taikoma šio departamento ar regiono administruojamoms išlaidoms.

58 Antra, atsižvelgiant į Jungtinės Karalystės pateiktus argumentus, reikia nurodyti teisių į išmokas suteikimo būdą, 2005 m. Jungtinėje Karalystėje taikytą pagal Reglamentu Nr. 1782/2003 įvestą bendrosios išmokos schemą.

59 Šiuo klausimu iš bylos medžiagos matyti, kad Jungtinė Karalystė pasirinko taikyti bendrosios išmokos schemą regioniniu lygiu pagal Reglamento Nr. 1782/2003 III dalies 5 skyriaus nuostatas.

60 Šiaurės Airijoje teisės į išmokas buvo nustatytos pagal vadinamąjį „statinį mišrųjį“ modelį. Pagal šį modelį kiekvieną teisę į išmoką sudaro „istorinis“ elementas (toliau – istorinis elementas) ir su plotu susijęs „fiksuotas“ elementas (toliau – fiksuotas elementas), o šių elementų vertės suma atitinka teisės į išmoką vieneto vertę. Pirma, kad būtų apskaičiuota istorinio elemento vertė, referencinė suma, nustatoma pagal ūkininkams sumokėtas išmokas per referencinį laikotarpį (2000–2002 m.), padalijama iš ūkininko deklaruotų reikalavimus atitinkančių hektarų skaičiaus ir šis skaičius yra suteiktų teisių į išmokas skaičius. Vadinasi, nors istorinių elementų suma yra fiksuotas dydis, nustatomas pagal sumokėtas išmokas per referencinį laikotarpį, kiekvieno šių teisių į išmokas istorinio elemento vieneto vertę lemia 2005 m. suteiktų teisių skaičius, taigi ir tais metais deklaruotų reikalavimus atitinkančių hektarų skaičius. Antra, fiksuoto elemento vertė nekinta, šiuo atveju ji sudaro 78,33 EUR.

61 Atsižvelgiant į šias primintas aplinkybes ir patikslinimus, pirmiausia reikia nagrinėti šio ieškinio pagrindo pagrįstumą.

62 Šiuo atveju būtent iš 2010 m. sausio 4 d. galutinės pozicijos ir suvestinės ataskaitos matyti, kad Komisija taikė 5 % fiksuoto dydžio korekciją visoms 2007 ir 2008 m. Šiaurės Airijoje patirtoms išlaidoms. Šios korekcijos taikymą Komisija grindė pagrindinio patikrinimo trūkumais, t. y. su ŽŪSNS-GIS susijusiais nustatytais trūkumais. Komisija atmetė Jungtinės Karalystės pateiktą finansinės rizikos skaičiavimą, nes manė, kad fiksuoto dydžio korekcija leidžia geriau įvertinti šią riziką, ir, remdamasi dokumentu Nr. VI/5330/97, nustatė 5 % fiksuoto dydžio korekciją. Šį procentinį dydį ji taikė visoms Šiaurės Airijoje patirtoms išlaidoms.

63 Dėl šio aspekto pirmiausia pažymėtina, kad nustatyta, jog Jungtinė Karalystė neginčija nei Komisijos nurodytų ŽŪSNS-GIS trūkumų, turėjusių įtakos patikrinimams dėl Šiaurės Airijoje deklaruotų plotų atitikimo reikalavimams, buvimo, nei ŽŪSNS-GIS pripažinimo pagrindiniu patikrinimu, kaip tai suprantama pagal dokumente Nr. VI/5330/97 pateiktą apibrėžtį.

64 Taigi pažymėtina, kaip matyti iš dokumento Nr. VI/5330/97 ir kaip priminta šio sprendimo 56 punkte, kad kai Komisija negali nustatyti realaus neteisėtų išlaidų dydžio ir aptikta pagrindinių patikrinimų trūkumų, ji gali taikyti 5 % fiksuoto dydžio korekciją.

65 Be to, kaip matyti iš Jungtinės Karalystės procesinių dokumentų ir kaip ji nurodė per teismo posėdį atsakydama į Bendrojo Teismo pateiktą klausimą, pateikdama šį ieškinio pagrindą ši valstybė narė visiškai neginčija 5 % fiksuoto dydžio korekcijos tinkamumo, palyginti su ŽŪSNS-GIS susijusiais trūkumais. Iš tikrųjų šiuo ieškinio pagrindu siekiama ginčyti tik 5 % fiksuoto dydžio korekcijos taikymą visoms Šiaurės Airijoje patirtoms išlaidoms nagrinėjamu laikotarpiu, o tai užfiksuota teismo posėdžio protokole.

66 Antra, pažymėtina, kad jeigu pagrindinio patikrinimo trūkumai turi įtakos finansinės paramos reikalavimus atitinkančio ploto patikrinimui, o šiuo atveju taip yra, ir Jungtinė Karalystė to neginčija, Komisija pagrįstai gali taikyti fiksuoto dydžio korekciją visoms skirtoms išmokoms, kurioms tų pagrindinių patikrinimų trūkumai galėjo turėti įtakos.

67 Iš tikrųjų, kaip teisingai tvirtino Komisija, remiantis Reglamento Nr. 1782/2003 36 straipsnio 1 dalimi, pagal bendrosios išmokos schemą skiriama pagalba mokama už teises į išmokas, siejamas su vienodu reikalavimus atitinkančių hektarų skaičiumi. Be to, pagal to reglamento 44 straipsnio 1 dalį bet kokia teisė į išmoką, susieta su reikalavimus atitinkančiu hektaru, suteikia teisę gauti ja nustatyto dydžio išmoką. Todėl pagal bendrosios išmokos schemą skiriamos pagalbos suma lygi teisių į išmokas, „kuriomis pasinaudota“, vienetų verčių sumai, t. y. siejamų su reikalavimus atitinkančiais hektarais. Vadinasi, nustatant reikalavimus atitinkančius hektarus padaryta klaida bet kuriuo atveju daro įtaką pagalbos sumai. Taigi ŽŪSNS-GIS trūkumai, kurie daro įtaką deklaruotų plotų atitikties patikrinimams, potencialiai gali paveikti bet kokią skirtą išmoką.

68 Vadinasi, šiuo atveju fondams kilo rizika dėl visų 2008 ir 2009 m. Šiaurės Airijoje pagal bendrosios išmokos schemą sumokėtų išmokų.

69 Taigi, kaip nurodyta šio sprendimo 57 punkte, remiantis dokumentu Nr. VI/5330/97, korekcijos dydis turi būti taikomas tai išlaidų daliai, kuriai kilo rizika, o šiuo atveju, kaip matyti iš šio sprendimo 68 punkto, ši dalis sutampa su visomis 2008 ir 2009 m. Šiaurės Airijoje patirtomis išlaidomis.

70 Bet kuriuo atveju dokumente Nr. VI/5330/97 nustatyta ir tai, kad jeigu pažeidimas padaromas dėl to, kad valstybė narė nesukūrė tinkamos kontrolės sistemos, korekcija turi būti taikoma visoms išlaidoms, kurioms ši kontrolės sistema turėjo būti taikoma (žr. šio sprendimo 57 punktą), t. y. šiuo atveju visoms 2008 ir 2009 m. Šiaurės Airijoje patirtoms išlaidoms.

71 Todėl reikia nuspręsti, kad ginčijamame sprendime Komisija teisingai taikė 5 % fiksuoto dydžio korekciją visoms 2008 ir 2009 m. Šiaurės Airijoje patirtoms išlaidoms.

72 Be to, atsižvelgiant į ŽŪSNS-GIS nuolatinės priežiūros reikšmę, 5 % fiksuoto dydžio korekcijos taikymas visoms 2008 ir 2009 m. Šiaurės Airijoje patirtoms išlaidoms juo labiau tinkamas. Iš tikrųjų žemės ūkio paskirties sklypų nustatymas ir plotų atitikties reikalavimams tikrinimas yra esminis sistemos, susijusios su žemės plotais, tinkamo taikymo elementas. Tokie kaip šiuo atveju aptikti ŽŪSNS-GIS trūkumai, t. y. pateikiamos informacijos apie administracinius patikrinimus ir patikrinimus vietoje, kuriais siekiama patikrinti deklaruotų plotų atitiktį reikalavimas, nepakankamas tikslumas, savaime kelia didelę žalos Sąjungos biudžetui riziką (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 52 punkte minėto Sprendimo *Graikija / Komisija*, EU:C:2005:103, 97 punktą).

73 Jungtinės Karalystės argumentai nepaneigia šio sprendimo 71 punkte padarytos išvados. Šiuos argumentus galima suskirstyti į tris grupes.

74 Pirma, Jungtinė Karalystė iš esmės tvirtina, kad 5 % fiksuoto dydžio korekciją reikėjo taikyti tik tai daliai atitinkamu laikotarpiu Šiaurės Airijoje patirtų išlaidų, kurią, kaip mano ši valstybė narė, paveikė pažeidimai, todėl reali didžiausia finansinė rizika sudaro 1,88 %. Šiuo klausimu Jungtinė Karalystė teigia, kad 80 % 2007 ir 2008 ataskaitiniais metais padarytų klaidų lėmė klaidos dėl pradinio teisių į išmokas už reikalavimus atitinkančius plotus suteikimo ir apskaičiavimo. Iš esmės todėl, kiek tai susiję su 80 % Šiaurės Airijoje patirtų išlaidų per atitinkamą laikotarpį, atsižvelgiant į šių teisių į išmokas apskaičiavimo būdą, t. y. kad jas sudaro istorinis elementas ir fiksuotas elementas, reikia turėti omenyje aplinkybę, kad tik paskutinis elementas, o ne visa išmoka turi įtakos fondams keliamai rizikai. Todėl fiksuotas elementas sudaro tik apie 22 % visų Šiaurės Airijai skirtų išmokų.

75 Iš esmės šie Jungtinės Karalystės argumentai yra su teisių į išmokas vieneto vertės sudėtimi susijusių samprotavimų apibendrinimas, atsižvelgiant į visas per atitinkamą laikotarpį Šiaurės Airijai skirtas išmokas.

76 Vis dėlto netgi darant prielaidą, kad, kaip tvirtina Jungtinė Karalystė, 2005 m. padarytos klaidos dėl reikalavimus atitinkančių plotų nustatymo paveikė pagal mišrųjį statinį modelį nustatytos teisės į išmoką tik vieną iš sudėtinių dalių, t. y. fiksuotą elementą, toks argumentas nepaneigia šio sprendimo 67 ir 68 punktuose pateikto argumento, kad Komisijos nustatyti ŽŪSNS-GIS trūkumai potencialiai gali paveikti kiekvieną skirtą išmoką.

77 Kaip matyti iš šio sprendimo 67 punkto, pagalbos suma lygi teisių į išmokas, kuriomis pasinaudota, vienetų verčių sumai, t. y. siejamų su reikalavimus atitinkančiais hektarais, vadinasi, nustatant reikalavimus atitinkantį plotą padaryta klaida bet kuriuo atveju daro įtaką pagalbos sumai.

78 Be to, kaip matyti iš šio sprendimo 56, 57 ir 66–70 punktų, kai nustatyti su pagrindiniais patikrinimais susiję trūkumai, Komisija turi teisę taikyti 5 % fiksuoto dydžio korekciją visoms išlaidoms, kurioms ši kontrolės priemonė taikoma, ir taikant tokią fiksuoto dydžio korekciją nereikia išskaidyti atsižvelgiant į teisės į išmoką vieneto vertės sudėtį.

79 Toliau, procesiniuose dokumentuose ir per teismo posėdį atsakydama į Bendrojo Teismo pateiktą klausimą, Jungtinė Karalystė nurodė, jog šiame ieškinio pagrinde esantis teiginys, kad reali didžiausia rizika sudaro 1,88 % visų atitinkamų išlaidų, yra grindžiamas Reglamento Nr. 796/2004 51, 73 et 73 a straipsniais, kaip ji juos išaiškino antrajame ieškinio pagrinde. Kadangi šiam ieškiniui pagrįsti pateikti abu ieškinio pagrindai glaudžiai susiję, nagrinėjant šį ieškinio pagrindą reikia atsižvelgti į antrajame ieškinio pagrinde dėl šių nuostatų pateiktus svarstymus. Iš tikrųjų, anot šios valstybės narės, reali rizika suprantama taip, kad ją sudaro nepagrįstai gautų išmokų ir už deklaruotą per didelį plotą taikytinų sankcijų suma.

80 Šiame etape nereikia nagrinėti Reglamento Nr. 796/2004 51, 73 ir 73 a straipsnių ir pažymėtina, kad Jungtinės Karalystės antrajame ieškinio pagrinde dėl šių nuostatų pateikiami argumentai susiję su nepagrįstai skirtų išmokų ir taikytinų sankcijų už deklaruotą per didelį plotą, kai aptinkama 2005 m. padaryta klaida dėl reikalavimus atitinkančio ploto ir paskui ji kartojama, apskaičiavimo metodu. Iš esmės Jungtinė Karalystė siekia įrodyti, kad šiuo klausimu Komisijos siūlytas apskaičiavimo metodas yra klaidingas.

81 Taigi, pirma, atsižvelgiant į šio sprendimo 79 punkte apibendrintus argumentus dėl Jungtinės Karalystės tvirtinimo, kad Komisijos siūlytas apskaičiavimo metodas turėjo labai didelę reikšmę galimam fondų finansinių nuostolių maksimaliam dydžiui, todėl Komisija nustatė smarkiai per didelius nuostolius, pažymėtina, kad, viena vertus, šie argumentai susiję su papildomais patikrinimais, kuriuos Komisija per administracinę procedūrą laikė nepakankamais. Vadinasi, kaip per teismo posėdį nurodė Komisija, ŽŪSNS-GIS, t. y. pagrindinių patikrinimų trūkumai, už kuriuos taikyta 5 % finansinė korekcija, skiriasi nuo konstatuotų papildomų patikrinimų trūkumų, kurie nagrinėjami antrajame ieškinio pagrinde.

82 Kita vertus, dėl ŽŪSNS-GIS trūkumų nustatyta, kad 5 % fiksuotos korekcijos, kuri aiškiai nurodyta dokumente Nr. VI/5330/97 pateiktose gairėse, Komisija visai negrindė tam tikru nepagrįstai skirtų išmokų ar sankcijų už deklaruotą per didelį plotą visos sumos apskaičiavimu. Kitaip tariant, Komisijos nustatyta 5 % fiksuoto dydžio korekcija nesusijusi su antrajame ieškinio pagrinde nagrinėjamu šalių ginču dėl nepagrįstai skirtų išmokų ar sankcijų už deklaruotą per didelį plotą apskaičiavimo metodo.

83 Todėl net jeigu Komisijos taikytas šių sumų apskaičiavimo metodas, kaip tvirtina Jungtinė Karalystė antrajame ieškinio pagrinde, yra klaidingas, bet kuriuo atveju tokios klaidos neturi įtakos Komisijos taikytai 5 % fiksuoto dydžio korekcijai už ŽŪSNS-GIS trūkumus.

84 Antra, jeigu pateikdama šio sprendimo 79 punkte apibendrintus argumentus Jungtinė Karalystė teigia, kad Komisija turėjo atlikti realios rizikos vertinimą, o ne taikyti fiksuoto dydžio korekciją, nes reali fondams keliama rizika negalėjo viršyti 1,88 %, o gal net Bendrajam Teismui pateikia realios rizikos vertinimą, pažymėtina, kad šiems argumentams negalima pritarti ir net nereikia nuspręsti dėl klausimo, ar vykstant teismo procesui valstybė narė gali teisėtai pateikti tokį rizikos vertinimą, siekdama ginčyti fiksuoto dydžio korekcijos taikymą ir jos dydį, ir kokiomis aplinkybėmis ji tai gali padaryti.

85 Pirma, šiuo klausimu pažymėtina, kad per administracinę procedūrą Komisija neturėjo jokio patikimo realios finansinės rizikos, kuri fondams kilo dėl 2007 ir 2008 ataskaitiniais metais Šiaurės Airijoje nustatytų trūkumų, vertinimo, todėl ji negalėjo įvertinti fondams realiai sukeltos rizikos, kaip, beje, Komisija tai nurodė procesiniuose dokumentuose.

86 Visų pirma, iš bylos medžiagos, o konkrečiai – iš oficialaus pranešimo, matyti, kad per administracinę procedūrą Komisija atmetė Jungtinės Karalystės pateiktą finansinės rizikos analizę, nes joje buvo trūkumų, o Jungtinė Karalystė to visai neginčija.

87 Be to, šią bylą nagrinėjant teisme Jungtinė Karalystė apskritai nesirėmė patikima finansinės rizikos analize, kuri buvo pateikta per administracinę procedūrą.

88 Galiausiai, atsižvelgiant į tai, kad Jungtinė Karalystė nurodo rizikos pagal bendrosios išmokos schemą vertinimo Šiaurės Airijoje 2009 ataskaitiniais metais ataskaitą, kurią ji pateikė Komisijai, o ši ją priėmė per administracinę procedūrą, kurios pabaigoje priimtas 2013 m. vasario 26 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas 2013/123/ES dėl valstybių narių patirtų tam tikrų išlaidų nefinansavimo Europos Sąjungos lėšomis iš EŽŪOGF Garantijų skyriaus, EŽŪGF ir EŽŪFKP (OL L 67, p. 20), pažymėtina, kad šioje ataskaitoje pateiktas rizikos vertinimas grindžiamas paraiškų, susijusių su 2009 ataskaitiniais metais, pavyzdžiu. Vadinasi, nors šioje ataskaitoje yra finansinės rizikos apibrėžtis, kuriai Komisija pritarė, ši apibrėžtis ir finansinės rizikos vertinimas reikšmingi tik tiek, kiek jie susiję su 2009 ataskaitiniais metais. Tačiau su 2009 ataskaitiniais metais susijęs finansinės rizikos vertinimas negali būti pripažintas 2007 ir 2008 ataskaitiniais metais fondams sukeltos finansinės rizikos vertinimu.

89 Be to, pažymėtina, jog net ir kartu skaitomi argumentai, kuriuos Jungtinė Karalystė pateikė grįsdama pirmąjį ir antrąjį ieškinio pagrindus, neįrodo, kad reali didžiausia fondams sukelta rizika negalėjo viršyti 1,88 %.

90 Iš tikrųjų, pirma, šiame ieškinio pagrinde Jungtinė Karalystė nustatė šį procentinį dydį taikydama Komisijos nustatytą fiksuoto dydžio korekciją daliai išlaidų, kurias ši valstybė narė laiko susijusiomis su rizika. Kitaip tariant, šis tariamos didžiausios realios rizikos procentinis dydis apskaičiuotas pagal fiksuotą dydį, taikytą sumažintam apskaičiavimo pagrindui, remiantis jau atmestais argumentais. Taigi toks fiksuotu dydžiu grindžiamas skaičiavimas neleidžia nustatyti realios rizikos.

91 Antra, Jungtinė Karalystė teigia, kad šiam procentiniam dydžiui, t. y. 1,88 %, kaip jis apskaičiuotas pritaikius fiksuoto dydžio korekciją pirmajame ieškinio pagrinde, remiantis aiškinimu, kurį ji pateikia antrajame ieškinio pagrinde, taikomi Reglamento Nr. 796/2004 51, 73 ir 73a straipsniai. Tačiau Jungtinė Karalystė visiškai neįrodė, kad nurodytas 1,88 % dydis iš tikrųjų atitinka fondų realiai patirtus nuostolius dėl Komisijos konstatuotų trūkumų ir kad dėl jos taikyto 5 % dydžio iš tikrųjų buvo pervertinta reali rizika. Net jeigu vykstant teismo procesui Jungtinė Karalystė galėtų pateikti realios rizikos vertinimą, reikia konstatuoti, kad ši valstybė narė nepateikė jokios statistinės analizės, kuria remdamasis Bendrasis Teismas galėtų patikrinti, ar pagal šios valstybės narės siūlytą permokų ir sankcijų už deklaruotą per didelį plotą apskaičiavimo metodą jos nustatyta finansinė rizika, kurią ji apibrėžia kaip nepagrįstai skirtų išmokų ir taikytinų sankcijų sumą, negali viršyti 1,88 % visų nagrinėjamų išlaidų arba būtų mažesnė nei Komisijos nustatyti 5 %.

92 Todėl reikia nuspręsti, kad net jeigu Jungtinės Karalystės argumentai dėl Reglamento Nr. 796/2004 51, 73 ir 73 a straipsnių pagrįsti, jie neįrodo, kad Komisija padarė klaidą dėl ŽŪSNS-GIS trūkumų finansinių padarinių, kaip to reikalaujama pagal šio sprendimo 53 punkte minėtą teismo praktiką.

93 Vadinasi, net jeigu Jungtinė Karalystė pagrįstai teigia, kad 80 % atvejų tik kiekvienos teisės į išmoką fiksuotas elementas galėjo fondams sukelti nuostolių riziką, o permokų ir sankcijų už deklaruotą per didelį plotą apskaičiavimo metodas teisingas, vis dėlto negalima pakankamai tiksliai nustatyti realaus neteisėtų išlaidų dydžio, todėl, remdamasi dokumentu Nr. VI/5330/97, Komisija teisėtai taikė 5 % fiksuoto dydžio korekciją visoms patirtoms išlaidoms, kurioms taikyta trūkumų turinti kontrolės priemonė (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2006 m. liepos 25 d. Sprendimo *Belgija / Komisija*, T-221/04, EU:T:2006:223, 91 ir 92 punktus).

94 Trečia, Jungtinė Karalystė per teismo posėdį nurodė, kad šiuo atveju Komisija galėjo taikyti 2 % fiksuoto dydžio korekciją, atsižvelgdama į tai, kad finansinė rizika buvo mažesnė.

95 Šiuo klausimu pirmiausia primintina, kad iš kartu skaitomų 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punkto ir 48 straipsnio 2 dalies nuostatų matyti, jog ieškinyje turi būti nurodytas bylos dalykas ir teisinių pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka, o vykstant procesui negalima pateikti naujų pagrindų, išskyrus tuos atvejus, kai jie grindžiami teisinėmis arba faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui. Tačiau pagrindas, kuris tiesiogiai ar netiesiogiai papildo anksčiau pradiniame ieškinyje nurodytą pagrindą ir su juo yra glaudžiai susijęs, turi būti pripažintas priimtinu (2001 m. lapkričio 13 d. Nutarties *Dürbeck / Komisija*, C-430/00 P, Rink., EU:C:2001:607, 17 punktas ir 2013 m. liepos 11 d. Sprendimo *Ziegler / Komisija*, C-439/11 P, Rink., EU:C:2013:513, 46 punktas). Analogiška išvada taikytina ir kaltinimui, kuriuo grindžiamas ieškinio pagrindas (2002 m. kovo 21 d. Sprendimo *Joynson / Komisija*, T-231/99, Rink., EU:T:2002:84, 156 punktas ir 2012 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Novácke chemické závody / Komisija*, T-352/09, Rink., EU:T:2012:673, 168 punktas; šiuo klausimu taip pat žr. 2009 m. rugsėjo 24 d. Nutarties *Alcon / VRDT*, C-481/08 P, EU:C:2009:579, 17 punktą).

96 Taigi šiuo atveju, pirma, per teismo posėdį pirmą kartą pateiktas kaltinimas, susijęs su tuo, kad Komisija galėjo taikyti 2 % fiksuoto dydžio korekciją, negali būti siejamas su Jungtinės Karalystės procesiniuose dokumentuose pateiktais argumentais. Iš tikrųjų procesiniuose dokumentuose, o tai Jungtinė Karalystė pripažino ir per teismo posėdį, pateikdama šį ieškinio pagrindą ji remiasi prielaida, kad 5 % fiksuoto dydžio korekcija iš esmės yra tinkama, kai pagrindiniai patikrinimai turi trūkumų, vis dėlto, anot šios valstybės narės, tik jeigu šis procentinis dydis taikomas daliai išlaidų, dėl kurių fondams kilo rizika (žr. šio sprendimo 65 punktą). Tačiau kaltinimas, susijęs su tuo, kad Komisija galėjo taikyti 2 % fiksuoto dydžio korekciją, paneigia šią prielaidą, todėl šis kaltinimas negali būti laikomas papildančiu Jungtinės Karalystės pateiktą pirmąjį ieškinio pagrindą.

97 Antra, pažymėtina, kad Jungtinė Karalystė nenurodė jokios naujos teisinės ar faktinės aplinkybės, pagrindžiančios pavėluotą šio kaltinimo pateikimą.

98 Todėl kaltinimą, susijusį su tuo, kad Komisija galėjo taikyti 2 % fiksuoto dydžio korekciją už pagrindinių patikrinimų trūkumus, reikia atmesti kaip nepriimtiną.

99 Bet kuriuo atveju šis kaltinimas ir nepagrįstas. Šiuo klausimu pakanka priminti, kad, remiantis dokumentu Nr. VI/5330/97, pirma, kai valstybė narė tinkamai atliko pagrindinius patikrinimus, tačiau visiškai neatliko vieno ar kelių papildomų patikrinimų, taikoma 2 % fiksuoto dydžio korekcija, atsižvelgiant į mažesnę fondų nuostolių riziką ir lengvesnį pažeidimą (93 punkte minėto Sprendimo *Belgija / Komisija*, EU:T:2006:223, 82 punktas). Antra, iš dokumento Nr. VI/5330/97 matyti, kad Komisija, kai nustato pagrindinių patikrinimų trūkumų, gali taikyti 5 % fiksuoto dydžio korekciją (žr. šio sprendimo 56 ir 64 punktus), kaip ji teisingai padarė ir šiuo atveju.

100 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pirmąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo – teisės ir faktinių aplinkybių klaidų dėl konstatuotų papildomų patikrinimų trūkumų

101 Ieškinio dėl panaikinimo antruoju pagrindu, susijusiu su teisės ir faktinių aplinkybių klaidomis dėl konstatuotų papildomų patikrinimų trūkumų, Jungtinė Karalystė ginčija 2 % fiksuoto dydžio korekciją. Šį ieškinio pagrindą sudaro penki kaltinimai, kurių pirmas susijęs su teisių į išmokas vertės perskaičiavimu atgaline data, antras – su tuo, kad perskaičiuojant teises į išmokas atsižvelgta į priemokoms „už gyvulius“ taikomo ploto skirtumus, trečias – su nepagrįstai skirtų išmokų susigrąžinimu, ketvirtas – su išmokų sumažinimu ir jų neskyrimu už deklaruotą per didelį plotą ir penktas – su tyčiniu per didelio ploto deklaravimu.

102 Visų pirma Komisija mano, kad šis ieškinio pagrindas netinkamas, ir subsidiariai teigia, kad bet kuriuo atveju jis nepagrįstas.

103 Iš pradžių reikia išnagrinėti ieškinio antrojo pagrindo tinkamumą.

104 Šiuo klausimu reikia nurodyti, jog iš dokumento Nr. VI/5330/97 2 priedo matyti, kad, kai toje pačioje sistemoje padaryti keli pažeidimai, fiksuoti korekciniai dydžiai nesumuojami – sunkiausias pažeidimas yra laikomas visos kontrolės sistemos sukeltos rizikos rodikliu (2011 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Liuksemburgas / Komisija*, T-232/08, EU:T:2011:751, 72 punktas ir 2013 m. rugsėjo 16 d. Sprendimo *Lenkija / Komisija*, T-486/09, EU:T:2013:465, 147 punktas).

105 Šiuo atveju nustatyta, kad Komisija aptiko trūkumų, susijusių su, pirma, ŽŪSNS-SIG, antra, patikrinimais vietoje ir, trečia, sankcijų taikymu, nepagrįstai skirtų išmokų susigrąžinimu ir tyčiniu reikalavimų nevykdymu. Komisija nurodė, kad už du pirmuosius pagrindinių patikrinimų trūkumus taikytina 5 % finansinė korekcija, o už paskutinį trūkumą, susijusį su papildomais patikrinimais, taikytina tik 2 % finansinė korekcija. Vis dėlto, remdamasi taisykle, pagal kurią fiksuoto dydžio korekcijos nesumuojamos, už ŽŪSNS-SIG trūkumus Komisija taikė 5 % finansinę korekciją ir nurodė, kad ši korekcija apima kitus nustatytus trūkumus.

106 Vadinasi, ginčijamame sprendime Komisija nenustatė finansinės korekcijos būtent už trūkumus, susijusius su sankcijų taikymu, nepagrįstai skirtų išmokų susigrąžinimu ir tyčiniu reikalavimų nevykdymu.

107 Taigi atsižvelgiant į tai, jog, kaip matyti iš ieškinio pirmojo pagrindo nagrinėjimo, Jungtinė Karalystė neįrodė, kad padaryta klaidų dėl 5 % finansinės korekcijos taikymo už ŽŪSNS-SIG trūkumus, antrąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti kaip netinkamą (šiuo klausimu žr. 2005 m. spalio 27 d. Sprendimo *Graikija / Komisija*, C-175/03, EU:C:2005:643, 65 punktą; 104 punkte minėto Sprendimo *Liuksemburgas / Komisija*, EU:T:2011:751, 75 ir 76 punktus ir 104 punkte minėto Sprendimo *Lenkija / Komisija*, EU:T:2013:465, 146 ir 157 punktus).

108 Šios išvados nepaneigia Jungtinės Karalystės argumentai, iš esmės susiję su tuo, kad šiuo ieškinio pagrindu siekta ginčyti ne 2 %, o 5 % fiksuoto dydžio korekciją, taikytą už ŽŪSNS-SIG trūkumus. Anot šios valstybės narės, pirmajame ieškinio pagrinde pateikto teiginio, pagal kurį tai, kad fondams sukelta reali didžiausia rizika sudaro 1,88 %, „lemia nuostatų, reglamentuojančių teisių į išmokas perskaičiavimą atgaline data, permokų susigrąžinimą ir sankcijas, taikymas“, tikslumas nagrinėjamas šiam ieškinio pagrindui pagrįsti pateiktuose pirmame, trečiame ir ketvirtame kaltinimuose.

109 Šiuo klausimu, be to, kad procesiniuose dokumentuose Jungtinė Karalystė pateikdama šį ieškinio pagrindą ginčija tai Komisijos taikytą 5 % finansinę korekciją, tai 2 % finansinę korekciją, dėl kurios Komisija nusprendė, kad pirmoji ją apima, todėl šio ieškinio pagrindo dalykas dviprasmiškas, pakanka konstatuoti, kad šio sprendimo 81–83 punktuose jau nurodyta, jog 5 % fiksuoto dydžio korekciją

Komisija taikė dėl argumentų, nesusijusių su permokų ir sankcijų už deklaruotą per didelį plotą, kai prireikus teisės į išmokas perskaičiuojamos atgaline data, apskaičiavimo metodu. Vadinasi, su šiuo metodu susiję argumentai netinkami 5 % fiksuoto dydžio korekcijai ginčyti.

110 Bet kuriuo atveju iš šio sprendimo 85–93 punktų matyti, kad net jeigu šie argumentai būtų pagrįsti, jie neįrodo, kad fondų patirtų realių nuostolių didžiausia riba negali viršyti 1,88 % išlaidų, patirtų pagal bendrosios išmokos schemą Šiaurės Airijoje 2008 ir 2009 m.

111 Taigi antrąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti.

112 Atsižvelgiant į visus pirma išdėstytus argumentus, reikia atmesti visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

113 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Jungtinė Karalystė bylą pralaimėjo, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas, kaip to prašė Komisija.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė padengia savo ir Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Martins Ribeiro Gervasoni Madise

Paskelbta 2015 m. rugsėjo 4 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.